

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - Sv. Josip - zaručnik BDM

7.30 + Hrman Josip i Milka

18.00 + skupna sv. misa!

UTORAK - 7.30 + Vincek Grga, Kata i obitelj

SRIJEDA - 7.30 + Špiranec Stjepan i obitelj

ČETVRTAK - 7.30 + Vincek Dragutin, Mlakar Stjepan i Kosec Pavlek

PETAK - 7.30 + Vincek Anastazija god.

- U 18.00 pobožnost Križnog puta!

SUBOTA - u 18.00 skupna sv. misa!!

NEDJELJA – 5. KORIZMENA NEDJELJA

7.30 + župna

9.30 + Lučić Stipan, Ante i Ivka god.

11.00 + Govedić Tomislav god. i Štefica

U 15.00 pobožnost Križnog puta!

ŽUPNE AKTIVNOSTI:

Župni vjeronauk: prvopričesnici – petak u 14.30, firmanici u 17.00

Dječji zbor – petak u 17.00;

MOLITVA PRED RASPETIM

Isuse, dođoh ti reći kako me u grlu i psima guši od neisplakanih suza, kako me boli u duši. Dođoh ti šapnuti kako mi križ izrani rame, i kako ga teško nosim, jer je pretežak za me. Dođoh da ti se tužim u suton ovoga dana, jer me odviše peče i boli moja rana. Nađoh te u mraku, tek vječni žižak je sjao, da ću ti doći, dakako da si unaprijed znao. Klekoh da ti se jadam, al me zbuni tvoje raspelo, žižak ti osvijetlio lice, raspeto presveto Tijelo. U suzama i u krvi, izmučen, izboden, raspet i sam! O Bože, što da se tužim, mene je pred tobom sram! Gle, ti nijemo šutiš, nikom se potužio nisi, a tvoje presveto Tijelo stravično na križu visi. Probite noge i ruke, probito srce je tvoje, kako je tvoja patnja teška, a sitne boli moje. Isuse, dođoh se jadat u suton ovoga dana, al motreć tebe iščeznu moja rana.

Urednik: Marko Domiter; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
ožujak, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 17 (173)

18. ožujka 2012.

4. KORIZMENA NEDJELJA

Psalam 137

**Nek mi se jezik za nepce prilijepi
ako spomen tvoj smetnem ja ikada.**

Na obali rijeka babilonskih
sjedasmo i plakasmo
spominjući se Siona;
o vrbe naokolo
harfe svoje bijasmo povješali.

I tada zarobljivači naši
zaiskaše od nas da pjevamo,
mučitelji naši zaiskaše da se veselimo:
„Pjevajte nam pjesmu sionsku!“

Kako da pjesmu Gospodnju pjevamo
u zemlji tuđinskoj?

Nek se osuši desnica moja,
Jeruzaleme, ako tebe zaboravim!

Nek mi se jezik za nepce prilijepi
ako spomen tvoj smetnem ja ikada,
ako ne stavim Jeruzalem
vrh svake radosti svoje!

Ulazna pjesma

Veseli se, Jeruzaleme,
kličite zbog njega,
svi koji ga ljubite!
Radujte se,
radujte s njime,
svi koji ste
nad njim tugovali!
Nadojite se i nasitite
na dojkama
utjehe njegove.

GRANICA

Na nekom je otoku život bio tako lijep i miran da su ljudi tu rado živjeli. Odjednom se sve promijenilo i otok je postao teško mjesto, ispunjeno kaosom, strahom i nemirom. Pošteni su ljudi bili vrlo zabrinuti, strahovali su od manje skupine koja je uzrokovala poteškoće. Shvatili su da moraju nešto učiniti. "Moramo biti stroži s onima koji uzrokuju poteškoće i vode nas u nesreću", govorili su. "Nećemo ih uništiti. Ogradit ćemo ih. Okupit ćemo ih na posebnom dijelu otoka i ogradit ćemo ih visokom ogradom kako nam ne bi mogli krasti i uzrokovati zlo. To će onda moći raditi jedan drugome." Izabrali su ravni i stjenoviti dio otoka. I razdvajanje je započelo. Zamisao o razdvajanju bila je vrlo jednostavna. Svi su znali tko uzrokuje poteškoće: galamdžije, prodavači droge, pijanci, ljudi nečisti i nevjerni, oni koji su činili pobačaje, varalice i lopovi. No, one koji su to činili nije bilo lako otkriti. Ljudi su se odupirali. Nisu željeli da ih se drži slabima. Znali su što ih čeka, da će biti izdvojeni i obilježeni kao gubavci. Razbile bi im se obitelji, djeca bi ostala siročad, izgubili bi prijatelje. Ali "čišćenje" se nastavljalo. S jedne su strane zida bili grešni, a s druge dobri ljudi: pošteni, poštovani, vjernici, ugledni ljudi koji su držali zapovijedi i propise. Na otoku je živio i sveti čovjek koji se zvao Anton. Svi su ga poštovali i divili mu se. Zato su pošteni ljudi podrazumijevali da će Anton ostati na njihovoj strani zida, ali ih je on strašno iznenadio kad je izabrao prebivalište među grešnicima. "Antone, to nije pravedno", prosvjedovali su dobri. "Zašto ti jedini od poštenih ne želiš biti s nama?" "Stvarno tako mislite?" upita ih Anton. "Mislite da ste nedužni, miroljubivi i pošteni, a da su svi drugi utjelovljeni grijesi? Dobro, varajte sami sebe, ali samo ste naizgled nedužni. Tko može prosuditi koji je čovjek dobar, a koji nije? Tko od nas može reći da nikada nije učinio niti jedno loše djelo? Sve to što zamjerate drugima i vi sami činite. Zatvorivši svoju braću i sestre uskratili ste im mogućnost obraćenja i time ste silno sagriješili. Ja sam na ovoj strani zida zato jer sam grešnik koji je učinio loša djela." Tim ih je riječima odvratio od njihovih planova te su srušili pregradu.

Usred nas samih, usred našeg srca nalazi se razlika između dobra i zla. U svome srcu loše i zlo gurnimo u tamni kut i tamo ga zatvorimo. To je teže nego odgurnuti grešne ljude u posebni prostor. Jesmo li sigurni da netko ne bi i nas tamo poslao?

Božo Rustja - preuzeto s bitno.net

KADA ZABORAVIMO VOLJETI?

Često u svojoj kompliciranoj svakodnevnici reagiramo prebrzo, krivo, burno, pretjerano, strogo, bezobzirno, bezobrazno – što naravno shvatimo tek kada se čini da je prekasno. Tako reagiramo kada branimo svoj ego, kada osjećamo da su dodirnete naše (skriven) slabosti i stare rane. Te reakcije su rezultat obuzetosti strahom i/ili trenutne nemoći davanja ljubavi i kvare nam potencijalno lijepe i kvalitetne trenutke te odnose s drugima. Znamo koliko je to nepotrebno i štetno, te ako odvrtime film unatrag do trenutaka kada smo tako reagirali, vjerojatno se pitamo – što nam je tada bilo? **Zašto smo tako reagirali, kad to nismo zapravo mi i kada te reakcije ne odražavaju naše stvarne osjećaje?** U suštini, radi se o dvije stvari tj. dva temeljna osjećaja: ljubav i strah. Ili smo osjećali da ne dobivamo dovoljno ljubavi ili naša ljubav nije prihvaćena onako kako bismo mi to željeli. S druge strane, možda smo tako reagirali jer se bojimo, a strah (od bilo čega) može biti vrlo eksplozivan pokretač negativnih reakcija. Iako se može činiti jednostavnim pronaći uzroke svog ponašanja, dobro znamo da nije lako upravljati svim svojim reakcijama. Možemo se pitati zašto bismo se i željeli popraviti na bolje kada smo toliko puta i sami bili povrijeđeni i kad od drugih ne možemo očekivati više, pa zašto onda i pokušavati? No, ako se to pitanje pojavilo, imamo dodatni znak da s našom ljubavi nešto nije u redu. **Mi smo, barem na trenutke, zaboravili kako zapravo voljeti te da ljubav rađa ljubavlju.** Ako zapravo volimo i „radimo“ na toj ljubavi, same reakcije nam nisu napadačke i uzvratničke, jer znamo da ljubav nije takva. Na prvu, druge ne shvaćamo negativno i stresno, znajući da su i oni u životnoj borbi za ljubav, isti kao i mi. Ako volimo, onda potičemo i tražimo dobro, a ne loše. Iako će se loše stvari događati i suočavat ćemo se s raznim kušnjama, težnja za ljubavlju i naše pružanje ljubavi pomoći će u poticanju dobrog i kod vrlo zahtjevnih situacija i odnosa. Svi znamo što je zapravo potrebno, jer je vještina „voljeti“ svima urođena kompetencija. Pa kako se onda usavršavati u ljubavi? **Evo nekoliko savjeta stručnjaka:**

1. Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. (1 Kor 13, 4-8)
2. Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! (Iv 15,12)
3. Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. (Mt 22,39)
4. Doista, tko želi ljubiti život i naužit se dana sretnih, nek suspregne jezik oda zla i usne od riječi prijevanih. (1 Pt 3,10)
5. Obilovali milošću, mirom i ljubavlju! (Jd 1,2)

U konačnici, svaki naš napor motiviran je težnjom za dobivanjem ili pružanjem ljubavi. Ljubav, koja jedina može nadvladati strah, prirodno usađena u svakome od nas, je nešto u što se najviše isplati ulagati. Ostaje nam svojim djelima odgovoriti na pitanje: kakvi smo mi investitori? (Sanja Martinović - preuzeto s bitno.net)